

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1945

Vyhlášené: 17.10.1945 Časová verzia predpisu účinná od: 10.11.1958 do: 31.12.1965

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

88.

Dekret presidenta republiky
ze dne 1. října 1945
o všeobecné pracovní povinnosti.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovují:

ČÁST II.

Omezení při sjednání a rozvázání pracovního (učebního) poměru.

§ 13.

(1) Pracovní (učební) poměr může být s právní účinností sjednán nebo rozvázán - s výjimkou případů uvedených v odstavcích 2 až 4 - jen po předchozím souhlasu příslušného okresního úřadu ochrany práce. Byl-li pracovní (učební) poměr zprostředkován okresním úřadem ochrany práce, má se za to, že byl dán souhlas k vstupu do zaměstnání.

(2) Souhlasu ke sjednání pracovního poměru podle odstavce 1 není třeba, jde-li o přijetí:

- a) zaměstnanců, jejichž pracovní poměr se obvykle sjednává na méně než 7 kalendářních dnů po sobě jdoucích,
- b) výpomocných dělníků, zaměstnaných při naléhavých pracích v zemědělství nebo lesnictví, nikoli déle než 4 týdny nepřetržitě,
- c) osob, které jsou přijaty toliko k odstranění stavu nouze (na př. k odstranění následků živelní pohromy).

(3) Souhlasu k rozvázání pracovního poměru podle odstavce 1 není třeba:

- a) souhlasí-li s rozvázáním pracovního poměru obě strany,
- b) je-li kdo přijat na zkoušku nebo na výpomoc a zruší-li se takový pracovní poměr do měsíce,
- c) u zaměstnanců přijatých na práce sezonní nebo kampaňové po skončení těchto prací,
- d) v zemědělských (lesnických) závodech u pracovních sil, které nejsou v zemědělství (lesnictví) zaměstnány z povolání, nýbrž jen přechodně při naléhavých pracích,
- e) jde-li o pracovní poměry, uvedené v odstavci 2.

(4) Ministr ochrany práce a sociální péče může po slyšení zúčastněných ministrů vyhláškou v Úředním listě stanoviti, že některé druhy pracovních poměrů mohou být sjednány nebo rozvázány bez souhlasu okresního úřadu ochrany práce. Toto opatření může být učiněno buď všeobecně pro určité obvody nebo hospodářská odvětví, skupiny povolání nebo pro jednotlivé závody.

§ 14.

Souhlas k přijetí zaměstnance (učně) nebo k rozvázání pracovního (učebního) poměru uděluje okresní úřad ochrany práce, v jehož obvodu je místo práce. Má-li zaměstnanec bydliště (pobyt) v obvodu jiného okresního úřadu ochrany práce, vyžádá si - jde-li o sjednání pracovního (učebního) poměru - okresní úřad ochrany práce, příslušný k udělení souhlasu, vyjádření onoho okresního úřadu ochrany práce.

§ 15.

(1) Při rozhodování o návrzích na udělení souhlasu ke sjednání nebo rozvázání pracovního (učebního) poměru přihlíží okresní úřad ochrany práce

- a) k sociálním poměrům a k odbornému výcviku zaměstnance,
- b) k potřebám trhu práce,
- c) k významu úkolů zúčastněných závodů a hospodářských odvětví,
- d) k výkonnosti dotčených závodů.

(2) Ministerstvo ochrany práce a sociální péče může vydati směrnice a stanoviti podmínky pro udělení souhlasu.

(3) Udělení souhlasu k rozvázání pracovního (učebního) poměru se netýká soukromoprávních nároků z něho vyplývajících. Může-li býti podle platných předpisů pracovní (učební) poměr zrušen bez dodržení výpovědní lhůty a nerozhodl-li dosud o tom pravoplatně příslušný soud, je okresní úřad ochrany práce oprávněn při udělení souhlasu rozhodnouti předběžně i tuto otázku. Rozhodne-li o věci později příslušný soud a je-li rozhodnutí okresního úřadu ochrany práce v rozporu s rozsudkem soudu, projedná okresní úřad ochrany práce věc znovu, jsa vázán pravoplatným soudním rozsudkem.

§ 16.

Zaměstnanec, jehož pracovní (učební) poměr byl rozvázán, je to povinen neprodleně hlásiti u okresního úřadu ochrany práce (pobočky) příslušného podle dosavadního bydliště (pobytu) nebo místa práce.

§ 17.

Ustanovení §§ 13 až 16 vztahují se jen na pracovní (učební) poměry založené na soukromoprávní smlouvě.

ČÁST III.**Všeobecná a závěrečná ustanovení.****§ 18.**

Ministr ochrany práce a sociální péče může vyhláškou v Úředním listě ustanoviti, že osoby podléhající pracovní povinnosti podle § 1 jsou - pokud nepracují - povinny hlásiti se u okresního úřadu ochrany práce (pobočky), příslušného podle bydliště (místa pobytu).

§ 19.

Za újmu, která vzejde zaměstnavateli z rozhodnutí okresního úřadu ochrany práce podle části I. a II. tohoto dekretu, neposkytuje se odškodnění.

§ 20.

Povolání k osobním úkonům podle platných předpisů může se díti jen v dohodě s příslušným okresním úřadem ochrany práce (pobočkou). Je-li nebezpečí v prodlení, může se tento souhlas vyžádati dodatečně.

§ 21.

Ustanovení části I. tohoto dekretu se vztahují i na příslušníky cizích států, pokud v nich příslušníci Československé republiky podléhají rovněž obdobným opatřením.

§ 22.

Úřady veřejné správy, soudy, nositelé sociálního pojištění, jakož i právnické a fyzické osoby, jsou povinny k žádosti úřadů ochrany práce spolupůsobiti při provádění tohoto dekretu.

§ 23.

(1) Jednání a opominutí přiči se předpisům tohoto dekretu nebo předpisům vydaným k jeho provedení, trestají okresní úřady ochrany práce pořádkovou pokutou do výše 10.000 K nebo okresní národní výbory na návrh těchto úřadů správními tresty, a to pokutou do výše 100.000 K nebo vězením do jednoho roku anebo oběma těmito tresty.

(2) Byl-li uložen správní trest peněžitý, buď zároveň pro případ jeho nedobytnosti uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené.

§ 24.

Ministr ochrany práce a sociální péče se zmocňuje, aby vydal v dohodě s ministrem financí předpisy o poskytování podpor k odškodnění újmy, která vzejde osobám přiděleným k práci.

§ 25.

(1) Působnost okresního úřadu ochrany práce podle tohoto dekretu vykonávají na Slovensku „úřady práce“.

(2) Zmocnění daná tímto dekretem ministrům se vykonávají na Slovensku v dohodě se Slovenskou národní radou.

§ 26.

Dnem účinnosti tohoto dekretu pozbývají platnosti všechny právní předpisy, které se vztahují na věci upravené tímto dekretem.

§ 27.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr ochrany práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry a se Slovenskou národní radou.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Šoltész v. r.

